

Firavun Faresinin Kayıp Madalyası

Ebru Mina TOMURCUK

Firavun Faresinin Kayıp Madalyası

Ebru Mina TOMURCUK

Ormanın yemyeşil kalbinde, güneş ışınlarının yapraklar üzerinde dans ettiği yerde, Mongo adında küçük bir firavun faresi yaşırdı. İnce kahverengi tüyleri, daha açık krem rengi bir karnı ve merakla parlayan parlak koyu kahverengi gözleri vardı. Boynunda ince mavi bir kurdele halkası asılıydı ve ondan dünyadaki en değerli şeyi sallanıyordu: ışığı yakalayan ve eğretili otlarının üzerinde küçük parıltılar dans ettiren parlak yuvarlak bir madalya.

Mongo o madalyayı her şeyden çok severdi. Büyükannesinden bir hediye idi ve onu taktığında kendini cesur ve özel hissedirdi. Her sabah onu yumuşak bir yaprakla ovar, küçük bir ayna gibi parlayana kadar cilalardı. Başını sağa sola çevirir, güneş ışığının parlak yüzeyinden yansımalarını izlerdi ve uzun sivri kuyruğu saf bir mutlulukla kıpırdanırdı.

Güneşli bir sabah Mongo, arkadaşlarını ziyaret etmek için ormanda bir yolculuğa çıktı. Pırıl pırıl akan nehrin yanından geçti; serin su düz taşların üzerinden sıçırıyordu. Altın fenerler gibi asılı tatlı meyvelerin olduğu büyük mango ağacının altında durdu. Sivri burnunu gıdıklayan uzun yeşil otların arasından geçti. Macera için harika bir gündü ve Mongo kendini hafif ve neşeli hissediyordu.

Ama Mongo en iyi arkadaşı boynuzgaga Hilly ile buluşmak için tepenin zirvesine vardığında olduğu yerde donakaldı. Patileri boynuna uçtu. Mavi kurdele oradaydı—ama parlak madalya yoktu! "Olamaz, olamaz," diye fısıldadı Mongo, parlak gözleri endişeyle doldu. "Madalyam! Nerede olabilir?" Küçük yuvarlak kulakları sarktı ve kuyruğu hüznle patilerinin etrafına kıvrıldı.

Hilly bir daldan aşığı süzüldü; parlak siyah tüyleri ışıldıyor, beyaz karnı güneşte parlıyordu. Büyük sarı-turuncu gagası yumuşak bir gülümsemeye kıvrıldı ve sıcak kehribar rengi gözleri arkadaşına sevgiyle baktı. "Endişelenme Mongo," dedi neşeyle. "Onu birlikte bulacağız. Yolculuğunu adım adım yeniden izleyelim. Bugün nerelere gittin?" Küçük yeşil çantasını okşadı, yardıma hazırды.

Mongo derin bir nefes aldı ve düşündü. "Nehirde başladım," dedi, "sonra mango ağacına gittim, sonra da uzun otların arasından geçtim." Hilly başını salladı ve geniş kanatlarını çırdı. "O zaman yolumuz bu!" dedi. "Hadi, aynı yoldan geri gidelim." İki arkadaş tepeden aşağı yola koyuldu; Hilly Mongo'nun yanında alçaktan uçuyor ve neşeli sohbetiyle onu cesaretlendiriyordu.

Önce nehre vardılar; su düz taşların üzerinde şırıldayıp parlıyordu. Mongo kıyı boyunca aradı, yaprakların altına ve taşların arasına baktı. "Burada durup su içmiştim," diye hatırladı. "Suya yakın eğilmiştim." Baktı da baktı, ama parlak madalya hiçbir yerde görünmüyordu. "Belki suya düşmüştür!" diye endişelendi Mongo, sesi küçük ve hüzünlüydü. "Ya sonsuza dek kaybolursa?"

Hilly yukarı uçu ve keskin kehribar gözleriyle parıldayan suyu taradı. "Nehirde görmüyorum," dedi nazıkçe. "Henüz pes etme Mongo. Devam edelim." Yanına süzüldü ve gagasıyla omzuna hafifçe dokundu. "Harika gidiyorsun. Unutma, biz bir takımız." Mongo başını salladı, biraz daha cesur hissetti ve kıvrımlı orman yolunda birlikte ilerlediler.

Sonra tatlı altın meyvelerle dolu dalları olan büyük mango ağacına geldiler. Mongo gövdenin etrafında döndü, kökleri kokladı ve gölgelere baktı. "Burada gölgede dinlenmişim," dedi. "Mangoları koklamak için zıplamıştım." Havada zıplayıp döndüğünü hatırladı ve boynundan bir şey gevşemişti. "Ah!" diye soludu. "Sanırım kurdelemin bir an kaydığını hissettim. Belki de dikkatsizlik ettim!"

Mongo'nun omuzları çöktü ve parlak gözleri nemlendi. "Daha dikkatli olmalıydım," dedi yumuşakça. "Zıplıyor ve oynuyordum, fark bile etmedim." Hilly başını yana eğdi ve ona iyilikle baktı. "Olanları dürüstçe söylemek cesur bir şeydir Mongo," dedi. "Herkes hata yapar. Önemli olan şimdi onu birlikte arıyor olmamız. Hadi uzun otları kontrol edelim."

Rüzgârda salınan ve fısıldayan uzun yeşil otlara varana kadar yürüdüler. Sık ve derindi, Mongo'nun boyundan daha yüksekti. "Buradan geçmişt看," dedi Mongo. "Hızlı koşuyordum ve küçük bir tık sesi duydum." Durdu ve Hilly'ye baktı. "Şimdi hatırlıyorum. Bir şeyin düştüğünü duydum ama durup bakmadım. Çok acelem vardı." Aynı anda hem utanç hem de endişe duydu.

Tam o sırada otların arasından yumuşak, yavaş bir ses duydular. "Merhaba? Bir şey mi arıyorsunuz?" Yapboz gibi desenli kubbeli yeşil-kahverengi kabuğuyla kaplumbağa Tilly yavaşça çıktı. Sırtında hasır bir sepet vardı ve içinde, küçük bir güneş gibi parlayan madalya duruyordu! "Bunu otların arasında buldum," dedi Tilly utangaçça. "Birisi kaybetti sandım, o yüzden geri vermek için bekledim."

Mongo'nun gözleri sevinçle kocaman açıldı. "Madalyam!" diye haykırdı. "Onu buldun!" Tilly yumuşak gülümsemesini gösterdi, kırışık sevimli gözleri parladı. "Kimsenin endişelenmesini istemedim," dedi. "O kadar parlak ki, birisi için özel olduğunu biliyordum." Mongo ona tekrar tekrar teşekkür etti. "Dikkatsizlik ettiğim için çok endişelenmişim," dedi. "Ama sen onu güvende tutmak için dürüst ve nazık davrandın. Teşekkürler Tilly!"

Hilly geniş kanatlarını sevinçle birbirine çırdı. "Gördün mü Mongo?" dedi sıcak bir sesle. "Olanları dürüstçe anlatmak onu bulmamıza yardım etti. Tilly'nin dürüstlüğü de onu sana geri getirdi." Mongo başını salladı, uzun sivri kuyruğu sevinçle sallanıyordu. "Haklısın," dedi. "Dürüst ve nazik olmak her zaman en iyisidir. Arkadaşlar gerçeği söyleyip birbirine yardım ettiğinde yanlış anlamalar çözülür."

Mongo mavi kurdeleyi dikkatlice boynuna geri geçirdi ve parlak madalya krem rengi karnına yumuşakça vurdu. Onu geri almak harika bir duyguydu. "Teşekkürler Hilly," dedi. "Tüm yolculuğumu yeniden izlememe yardım ettin ve benden hiç vazgeçmedin." Hilly ışıldadı, sarı-turuncu gagası parlıyordu. "En iyi arkadaşlar böyle yapar," dedi. "Şimdi birlikte eve yürüyelim. Ne gün geçirdik ama!"

Böylece firavun faresi Mongo ve boynuzgaga Hilly, altın rengi öğleden sonra ışığında eve doğru yürüdüler; madalya mavi kurdelesıyla pırıldıyordu. Ormandaki uzun yolculukları hakkında konuşup güldüler. Mongo mutlu ve gururluydu. Dürüstlüğün yanlış anlamaları çözmeye yardımcı olduğunu ve nazik kalıp birlikte çalışan iyi arkadaşların her türlü endişenin üstesinden gelebileceğini öğrenmişti. Ve bunun, diye karar verdi, en büyük hazine olduğunu düşündü.